

தானியலே புத்தகம் - நூற்ற ஐம்பத்தெட்ட

தரிசனத்தை வளனிப்படுத்தல்: தானியலே தக்கத்தின் நாட்களைப் புரிந்தகொள்ளுதல்

Jeff Pippenger
2024-03-25

பாரசீக ராஜாவாகிய கோரசேன் மூன்றாம் ஆண்டில், பஸ்தொஷாச்சார் என்று அழைக்கப்பட்ட தானியலேக்கு ஒரு காரியம் வளனிப்படுத்தப்பட்டது; அந்தக் காரியம் சத்தியமானது; ஆனால் நியமிக்கப்பட்ட காலம் நீண்டதாயிருந்தது; அவன் அந்தக் காரியத்தை உணர்ந்து, தரிசனத்தின் அர்த்தத்தையும் அறிந்தகொண்டான். அந்த நாட்களில் நான் தானியலே மூன்று வாரங்கள் தக்கித்தக்கொண்டிருந்தேன். இன்பமான அப்பத்தை நான் புசிக்கவில்லை; மாம்சமோ திராட்சரசமோ என் வாய்க்குள் வரவில்லை; மூன்று வாரங்கள் நிறைவேறும் வரையும் நான் என்னை ஒருபோதும் அபிஷேகம் செய்யவில்லை. மதல் மாதத்தின் இரபத்தநான்காம் நாளில், இத்தகேகலே என்னும் பெரிய நதியின் கரையோரத்தில் நான் இரந்தபோது. தானியலே 10:1-4.

வளனிப்படுத்தல் புத்தகத்தின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் அடையாளார்த்தமான மூன்றரை நாட்களின் காலத்தில், அந்த இரண்ட சாட்சிகள் வீதியில் இறந்தபடி கிடக்கும் போது, பஸ்தொஷாச்சார்க்கு ஒரு "காரியம்" வளனிப்படுத்தப்பட்டகிறது. அதற்கு முன்னரே அவர் "தரிசனத்தை" (mareh) புரிந்திருந்தார்; ஏனெனில் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் கபிரியலே ஏற்கனவே வந்து, அந்தத் தரிசனத்தை அவரக்கப் புரியவைத்திருந்தான்.

ஆம், நான் ஜபெத்தில் பசேக்கொண்டிருக்கும்போதே, தொடக்கத்தில் தரிசனத்தில் நான் கண்டிருந்த அந்த மனிதனாயிருந்த கபிரியலே வகேமாய் பறந்து வந்து, மாலபலியர்ப்பணத்தின் நரேத்தில் என்னைத் தொட்டான். அவன் எனக்க அறிவித்தும் என்னோட பசேயும், "தானியலே, உனக்கு ஞானத்தையும் புரிதலையும் அளிக்க நான் இப்போது வந்திருக்கிறேன். உன் விண்ணப்பங்கள் தொடங்கிய ஆரம்பத்திலயே கட்டளை பிறந்தது; அதை உனக்குத் தரிவிக்க நான் வந்தேன்; ஏனெனில் நீ மிகவும் பிரியமானவன். ஆகையால் இந்தக் காரியத்தைப் புரிந்தகொண்ட, தரிசனத்தை ஆராய்ந்து உணர்க" என்றான். தானியலே 9:21-23.

தானியலே "ஆரம்பத்தில் தரிசனத்தில் கண்டிருந்த" "காபிரியலே மனஷன்" என்ற குறிப்பானது, தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் "chazon" தரிசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதாவது, வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் வரம் ராஜ்யங்களின் தரிசனத்தை எட்டாம் அதிகாரத்தில் தானியலேக்குக் காபிரியலே விளக்கிக் குறியதைக்

கறிக்கிறத. ஆனால், ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் தானியவேல் கவனிக்க வணேடியிரந்த "தரிசனம்" என்பது, தோற்றத்தின் "mareh" தரிசனமாகும். பின்னர், இரண்டாயிரத்த மின்னூறு ஆண்டுகளைக் கறித்த தீர்க்கதரிசனத்தின் வரலாற்றுச் சீராய்வை காபிரியவேல் தானியவேலுக்குக் கொடுக்கிறார்.

ஒன்பதாம் அதிகாரம், தரியாவசேின் மதலாம் ஆண்டில் நிறவைறேயது. பஸ்தசோசார் "கோரசேின் மூன்றாம் ஆண்டில்" தாம் "தரிசனத்தைப் புரிந்தகொண்டிரந்தனே" என்ற தூறம்போது, அவர் "மரே" என்ற தரிசனத்தை இரண்ட ஆண்டுகளாகப் புரிந்தகொண்டிரந்தார். தக்கமனஷ்டித்த அந்த "நாட்களில்" பஸ்தசோசார் புரிந்தகொண்டத "அந்த காரியம்" ஆகும்; அதாவது அத எபிரயேச் சொல் "தாபார்" என்பதாகும்; அத நீண்டதாக இரந்தது, ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலம் இரண்டாயிரத்த ஐநூற்ற இரபது ஆண்டுகள் ஆகும்.

தானியவேல் ஏற்கனவே அந்த "விஷயத்தின்" ஓர் பகதியை உணர்ந்திரந்தான்; ஏனெனில் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் அவன் லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தின் ஜபெத்தை நிறவைறேறிக் கொண்டிரந்தான், அதவே அந்த "விஷயத்தின்" ஜபெம் ஆகும். பஸ்தஷாச்சார் இரபத்தொன்ற நாட்கள் தக்கித்திரந்த காலத்தில் புரிந்தகொள்ள வந்த "ஏழ் காலங்கள்" பற்றிய அதிகரித்த வளிச்சம் இரந்தது; மலேம், அந்தத் தக்க நாட்களில் "ஏழ் காலங்கள்" மீது அதிகரித்த அந்த வளிச்சம், 1856-இல் "ஏழ் காலங்கள்" மீது அதிகரித்த வளிச்சத்திற்கான ஓர் மின்மாதிரியாக இரந்தது. மில்லரடைட்களும் மின்னதாகவே "ஏழ் காலங்கள்" கறித்த அறிந்திரந்தார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் அதை அறிவித்திரந்தார்கள். ஆனால், பிலடெல்பிய இயக்கத்திலிரந்த லவோதிக்கயே இயக்கத்திற்குத் தங்கள் வரலாற்றின் தல்லியமான அந்த மாற்றக் கட்டத்திற்குள் சன்றபோது, அவர்களைச் சோதிக்க வணேடிய தூதல் வளிச்சம் இரந்தது.

பஸ்தஷாச்சாரின் இரங்கலின் நாட்கள், 1856 ஆம் ஆண்டில் பிலடெல்பிய இயக்கம் லவோதிக்கயே இயக்கமாக மாறியதையும், பின்னர் 1863 ஆம் ஆண்டில் லவோதிக்கயே அட்வென்டிஸ்ட் சபையாக மாறியதையும் கறிக்கும் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக்க ஒப்பாக இரக்கின்றன. "ஏழ் காலங்கள்" கறித்த அதிகரித்த வளிச்சத்தைப் பற்றிய பஸ்தஷாச்சாரின் வரலாறும் மில்லரடை வரலாறும், மூன்றாம் தூதனடயை லவோதிக்கயே இயக்கம், ஓர் இலட்சத்த நாற்பத்த நாலாயிரம்பரேின் பிலடெல்பிய இயக்கமாக மாற்றமடந்ததோடும், மலேம் "ஏழ் காலங்கள்" கறித்த அதிகரித்த வளிச்சம் வளிப்படத்தப்பட வணேடிய காலமாகிய, தாமத நரேத்தின் போது நிகழும் இரங்கலின் நாட்களோடும் ஒத்திசைகின்றன.

பஸ்தஷாச்சார் ஓர் தூதரையும் ஓர் இயக்கத்தையும் இரண்டயையும் பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறார். அவரது தக்கத்தின் நாட்களில், அந்தத் தூதர்

“காரியத்தலை,” அதாவது சத்தியத்தலை, புரிந்தகொள்ள வணேட்டம்; பின்னர் 2023-இல் மிகாயலே அந்த இரண்ட சாட்சிகளையும் உயிர்த்தழைப்பும் பபோது, அவர் அந்த “காரியத்தலை” ஒரு இயக்கத்திற்குக் கொண்ட வந்த முன்வகைக்க வணேட்டம்.

“மரே” என்ற எபிரயேச் சொல் (கிறிஸ்தவின் தோற்றத்தின் தரிசனம்), முதலாம் வசனத்தில் தானியலே தாம் அதைப் புரிந்தகொண்டவர் என அடையாளப்படுத்தப்படும் அத, தானியலேின் கடசை தரிசனத்தில் நான்கு முறை முன்வகைக்கப்பட்டுகிறது. அதில் இர முறை அத “தரிசனம்” என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது; மலேயும் இர முறை “தோற்றம்” என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது. முதலாம் வசனத்தில் தானியலே முதன்முறையாக அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது, அவர் “தரிசனத்தலை” புரிந்தகொண்டார் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறார்; ஆனால் மற்ற மூன்று கறிப்புகள், தானியலே அந்தத் தரிசனத்தலை அன்பவித்ததை அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஆறாம் வசனத்தில், கிறிஸ்தவின் முகம் “மின்னலின் ‘தோற்றம்போல’” இரந்தது.

முதல் மாதத்தின் இரபத்திநான்காம் நாளில், நான் இத்தகேக்கலே எனப்படும் மகா நதியின் கரையோரத்தில் இரந்தனே. அப்போது நான் என் கண்களலை உயர்த்திப் பார்த்தனே; இதோ, சணல் வஸ்திரம் அணிந்திரந்த ஒரு மனிதன்; அவன் இடப்புகள் ஊபாஸ் தசேத்தின் சுத்த பன்னால் கட்டப்பட்டிரந்தது. அவன் உடலும் பபிகப்பச்சகைக் கல்லலைப்போல இரந்தது; அவன் முகம் மின்னலின் தோற்றம்போலவும், அவன் கண்கள் அக்கினி விளக்குகளலைப்போலவும், அவன் புயங்களும் அவன் கால்களும் மரெகூட்டப்பட்ட வண்கலத்தின் நிறம்போலவும் இரந்தன; அவன் வார்த்தகைளின் சத்தம் ஜனகூட்டத்தின் ஓசையைப்போல இரந்தது. இந்த தரிசனத்தலை நான் தானியலே மட்டமகே கண்டனே; என்னுடனிரந்த மனிதர்கள் அந்தத் தரிசனத்தலை காணவில்லை; ஆயினும் மிகுந்த நடக்கம் அவர்கள்மலே விழந்தது; ஆகையால் அவர்கள் தங்களலை முறைத்தக்கொள்ள ஓடிப்போனார்கள். எனவே நான் தனியாக விடப்பட்டனே; இந்த மகா தரிசனத்தலை கண்டனே; என்னில் பலமொன்றும் மீதியாக இல்லலை; ஏனெனில் என் அழக என்னுள் சிதவைக மாறிவிட்டது; எனக்குப் பலமொன்றும் நிலதைதிரக்கவில்லை. தானியலே 10:4-8.

“தரிசனம்” என்று மொழிபயெர்க்கப்படும் மற்றொரு எபிரயேச் சொல் உண்ட; எபிரயேச் சொல் “mareh” என்பதின் சில பண்புகளலை நாம் முன்வதைத் பின்பு அதைப் பற்றி பார்ப்போம். முந்தயை வசனங்களில் “தோற்றம்” என்று வந்தள்ள சொல், அதாவது எபிரயேச் சொல் “mareh” ஆகும். அதே சொல் பதினாறாம் வசனத்தில் “தரிசனம்” என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது. பதினாறாம் வசனத்தில், கிறிஸ்தவின் தரிசனம் தானியலேதைத் தயரமுள்ளவனாக்கியது.

இதோ, மனிதகூமாரரின் சாயலடைப்போன்ற ஓர்வர் என் உதடகளைத் தடொட்டார்; அப்பொழித நான் என் வாயதைத் திறந்த பசே, என்முன் நின்றவரை நோக்கி: என் ஆண்டவரே, இந்தத் தரிசனத்தினால் என் வதேனகைள் என்மலே திரும்பிவந்தன; எனக்குப் பலமே எதவும் மீதியாகவில்லை என்ற சடொன்னனே. தானியலே 10:16.

“வதேனகைள்” என்ற மடொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள எபிரயேச் சடொல் “கீல்” என்ற படொரள்படகிறத; மலேம், அந்த வசனத்தில் தானியலே கண்ட கிறிஸ்தவின் தடோற்றத்தின் “தரிசனம்” ஓர் கீலதைத் திரப்பியத. தீர்க்கதரிசனத்தில் ஓர் “கீல்” என்பத ஓர் திரப்புமுனயைக் கறிக்கிறத.

கடந்த வரலாற்றிலிரந்த கற்றுக்கடொள்ள வணேபிய பாடங்கள் உள்ளன; அவற்றின் மலே கவனம் சடெுத்தப்படகின்றத, எல்லாரம் தவேன் எப்படோதம் சடெல்பட்ட அதவே வழிகளிலயே இப்படோதம் சடெல்படகிறார் என்பதபை புரிந்தகடொள்ளும்படியாக. ஏதனே தடோட்டத்தில் ஆதாடிக்க சுவிசவேம் டிதன்டிதலாக அறிவிக்கப்பட்ட காலத்திலிரந்த எப்படோதமே இரந்ததபடோல, அவரடயை கரம் இன்றும் அவரடயை கிரியயைலும் ஜாதிகளின் நடவிலும் காணப்படகிறத.

“ஜாதிகளின் வரலாற்றிலும் சபயைின் வரலாற்றிலும் திரப்புமுனகைளாக அமவைத படோன்ற காலப்பகதிகள் உள்ளன. தவேண்டயை பரிபாலனத்தில், இந்தப் பலவிதமான நரெக்கடிகள் வந்த சரேம் படோத, அந்தக் காலத்திற்கரிய ஓளி வழங்கப்படகிறத. அத ஏற்றுக்கடொள்ளப்பட்டால், ஆவிக்கரிய டின்னறேறம் உண்டாகும்; அத நிராகரிக்கப்பட்டால், ஆவிக்கரிய வீழ்ச்சியும் கப்பற்பாழும் பின்தடொடரம். கடந்த காலத்தில் எவ்வாறு டின்னடெக்கப்பட்டதடோ அப்படியே, எதிர்காலத்திலும், இறுதி மடோதல் வரயைலும், சாத்தானிய சடெற்பாடகள் தமத கடசை அதிசயமான இயக்கத்தன மறேகடொள்ளும் அந்த நரேம் வரயைலும், சுவிசவேத்தின் டின்னறேறம் பணியை கர்த்தர் தமத வார்த்தயைில் வளெிப்படத்தியுள்ளார்.” Bible Echo, August 26, 1895.

பதினாறாம் வசனம் படெல்தவோச்சார் பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் வரலாற்றில் ஓர் திரப்புநிலயைைச் சட்டிக்காட்டகிறத. அத கடியரசுக் கடொம்பிற்கும் (தசேம்) புராட்டஸ்டண்ட் கடொம்பிற்கும் (சபை) ஓர் திரப்புநிலயைாகும். அத ஓர் நரெக்கடியைக் கறிக்கிறத; மலேம், அந்த வரலாற்றுக்கான விசவே ஓளி வழங்கப்படும் புள்ளியயையும் அத பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறத. தானியலேக்கான திரப்புநிலை, தானியலே “தடொட்டக்கடொள்ளப்பட்ட” படோத, அதாவத முன்று தடவகைளில் இரண்டாவத தடவயைில், நிகழ்ந்தத. தானியலே முன்று தடவகைள் தடொட்டக்கடொள்ளப்படவான்; அவர் இரண்டாவத தடவயைாக தடொட்டக்கடொள்ளப்பட்டபடோத, அத தானியலேக்கான ஓர் திரப்புநிலயைாக இரந்தத; அந்தத் திரப்புநிலை, தானியலே “mareh” தரிசனத்தனை கண்ட முன்று தடவகைளில் இரண்டாவதாக இரந்தத.

அப்போது இதோ, மனபுத்திரரின் சாயலை ஒத்த ஒருவன் என் உதடகளைத் தொட்டான்; பின்னர் நான் என் வாயைத் திறந்து பசீ, என் மன் நின்றவனிடம், "என் ஆண்டவனே, இந்தத் தரிசனத்தினால் என் வதேனகைகள் என்மலே திரும்பிவந்தன; எனக்கப் பலமே எதவும் மீதியிருக்கவில்லை" என்றனே. தானியலே 10:16.

அந்த மூன்று தொடர்களான நாம் விரைவில் ஆராய்வோம். தானியலே "mareh" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய நான்கு சந்தர்ப்பங்களில் முதலாவது, தாம் அந்தத் தரிசனத்தைப் புரிந்தகொண்டார் என்ற அவரடயை சாட்சியாக இரந்தது; இறதியான மூன்று சுறிப்புகள், அவர் உண்மையில் அந்தத் தோற்றத்தைக் கண்டபோது அவரக்கிரந்த அனுபவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவர் அந்தத் தோற்றத்தின் தரிசனத்தை மூன்றாவது முறையாக அடையாளப்படுத்தவது பதினெட்டாம் வசனத்திலயே ஆகும்; அங்கே அவர் மூன்றாவது முறையாகத் தொடர்புபுகிறார்.

மனஷ்டயை தோற்றத்தைப் போன்ற ஒருவன் மறபடியும் வந்த என்னதைத் தொட்ட, என்னதைப் பலப்படுத்தினான். தானியலே 10:18.

இரண்டாம் தொடரலின்போது, அதாவது "மாரா" தரிசனத்திற்கான இரண்டாவது சுறிப்பாகிய பதினாறாம் வசனத்தில், அவனடயை வலிமனை நீங்கிப்போகிறது; ஆனால் மூன்றாம் தொடரலின்போது, அவனடயை வலிமனை மீண்டும் நிலநிறுத்தப்படுகிறது. பத்தாம், பதினாறாம், பதினெட்டாம் வசனங்களில் தானியலே தொடர்புபுகிறான். ஆறாம் வசனத்தில் தானியலே சுறிஸ்தவின் தோற்றத்தையும், பின்னர் கபிரியலையும் காண்கிறான்; பத்தாம் வசனத்தில் கபிரியலே முதல் முறையாக தானியலேதைத் தொடுகிறான்.

அப்பொழுது நான் என் கண்களை உயர்த்திப் பார்த்தனே; இதோ, சணல் உடலை அணிந்திருந்த ஒரு மனஷன்; அவன் இடப்பு ஊபாஸ் தசேத்தின் சிறந்த பொன்னால் கட்டப்பட்டிருந்தது. அவன் உடலும் பதமராகம்போலிருந்தது; அவன் மகம் மின்னலின் தோற்றம்போலவும், அவன் கண்கள் அக்கினித் தீபங்களைப்போலவும், அவன் புயங்களும் அவன் கால்களும் பளபளப்பாக்கப்பட்ட வணைகலத்தின் நிறம்போலவும் இரந்தன; அவன் வார்த்தகைளின் சத்தம் திரளான ஜனக்குட்டத்தின் முழக்கம்போல இரந்தது. அந்தத் தரிசனத்தை நான் தானியலே ஒருவனே கண்டனே; என்னடனிருந்த மனஷர் அந்தத் தரிசனத்தை காணவில்லை; ஆனாலும் பெரிய நடக்கம் அவர்கள் மலே விழந்ததால், அவர்கள் தங்களை மறதைக்கொள்ள ஓடிப்போனார்கள். ஆகயால் நான் தனியலே விடப்பட்டனே; இந்த மகத்தான தரிசனத்தைக் கண்டனே; என்னுள் பலம் எதவும் நிலைத்திருக்கவில்லை; என் அழகு என்னுள் சிதவைக மாறிப்போயிற்று; எனக்கப் பலம் ஒன்றும் மீதியிருக்கவில்லை.

ஆயினும் அவனடயை வார்த்தகைளின் சத்தத்தை நான் கட்டேனே; அவனடயை வார்த்தகைளின் சத்தத்தை நான் கட்டப்போது, நான் மிகங்குப்புறப் பபிந்த, என் மிகம் தரயைன்மலே இரந்தபடியே ஆழ்ந்த நித்திரயைல் ஆழ்ந்தனே. இதோ, ஒரு கை என்னதைத் தொட்டது; அத என்னை என் மிழங்கால்களின்மலேவும் என் கைகளின் உள்ளங்கைகளின்மலேவும் நிறுத்தியது. அப்பொழுது அவன் என்னை நோக்கி, மிகுந்த பிரியமாயிரக்கம் மனஷனே, தானியலே, நான் உனக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தகைளைய உணர்ந்த, நரோக நில்; ஏனெனில் இப்போது நான் உன்னிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன் என்றான். அவன் இந்த வார்த்தகையை என்னோட பசேயப்போது, நான் நடங்கிக்கொண்டே நின்றனே. பின்னும் அவன் என்னை நோக்கி: தானியலே, பயப்படாதே; நீ உணர்ந்தகொள்ள உன் இரதயத்ததைச் சலுத்தி, உன் தவேனக்கடின்பாக உன்னதைத் தாழ்த்திக்கொள்ள ஆரம்பித்த மதல் நாள்மதல் உன் வார்த்தகைள் கட்டெப்பட்டன; உன் வார்த்தகைளினிமித்தம் நான் வந்தனே. ஆனால் பாரசீக ராஜ்யத்தின் அதிபதி இரபத்தொன்ற நாள் என்னை எதிர்த்த நின்றான்; ஆனால் இதோ, பிரதான அதிபதிகளில் ஒருவனாகிய மீகாயலே எனக்குச் சகாயம்பண்ண வந்தான்; நான் அங்கே பாரசீக ராஜாக்களிடத்தில் தங்கியிருந்தனே. இப்பொழுது கடசை நாட்களில் உன் ஜனங்களுக்கு நரேரிடப்போகிறதென்ன என்பதை உனக்கு உணர்த்தும்படி வந்திருக்கிறேன்; ஏனெனில் இந்தத் தரிசனம் இன்னும் அநகே நாட்களுக்கரியது. தானியலே 10:5-14.

பின்னர் பதினாறாவது வசனத்தில், கிறிஸ்தவின் தரிசனத்தை அவன் காணும்போது, தானியலே இரண்டாவது மறயைகத் தொடப்படுகிறான்.

அவன் இவ்வாறான வார்த்தகைளைய என்னிடத்தில் பசேயப்போது, நான் என் மிகத்தை தரயைன்மலே கினித்தனே; நான் வாக்கற்றவனானேன். இதோ, மனஷுகமாரரின் சாயலை ஒத்த ஒருவன் என் உதடகளைத் தொட்டான்; அப்பொழுது நான் என் வாயதைத் திறந்து பசே, என் மின் நின்றவரை நோக்கி: என் ஆண்டவரே, இந்தத் தரிசனத்தினால் என் வதேனகைள் என்மலே திரும்பிவந்தன; எனக்குச் சக்தி ஒன்றும் மீதியாக இல்லலை என்றனே. ஏனெனில், இந்த என் ஆண்டவரின் அடியனே இந்த என் ஆண்டவரோட எப்பிப் பசே மடியும்? என்னைப் பொறுத்தவரையில், உடனே எனக்கள் பலம் ஒன்றும் மீதியாக இரக்கவில்லை; மூச்சும் எனக்கள் எஞ்சியிருக்கவில்லை. தானியலே 10:15-17.

அதன்பின் கிறிஸ்த அல்ல, கபிரியலேன் தோற்றத்தின்போது, தானியலே மூன்றாவது மறதைத் தொடப்படுகிறார்.

அப்போது மறுபடியும் மனஷனின் தோற்றம்போலிருந்த ஒருவர் வந்து என்னதைத் தொட்ட, என்னை பலப்படத்தி, "மிகவும் பிரியிக்கப்பட்ட மனஷனே, அஞ்சாதே; உனக்குச் சமாதானம் உண்டாகுக; பலமாயிர, ஆம், பலமாயிர" என்றார். அவர் என்னோட பசேயப்போது நான்

பலம்பெற்று, “என் ஆண்டவர் பசேட்டம்; ஏனெனில் நீர் என்னை பலப்படுத்தினீர்” என்றனே. அப்போது அவர், “நான் உன்னிடத்தில் வந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்று அறிகிறாயா? இப்போது நான் பாரசீகத்தின் அதிபதியோடு யுத்தம்பண்ணத் திரும்பிச் செல்வனே; நான் புறப்படும்போது, இதோ, கிரகேக்கத்தின் அதிபதி வரவான். ஆனாலும் சத்தியத்தின் வதேப்புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதை நான் உனக்குக் காண்பிப்பனே; இவ்விஷயங்களில் என்னோடு நிலைத்திருக்கிறவன் உங்கள் அதிபதியான மிகாயலேதை தவிர ஓரவரமில்லை” என்றார். தானியலே 10:18–21.

தானியலே மூன்று மறதை தொடர்ப்புகிறார்; அவற்றில் முதல் மறையும் மூன்றாம் மறையும் அவரதைத் தொடர்வது கபிரியலே தூதன். இரண்டாம் மறதை அவர் தொடர்ப்புவது கிறிஸ்தவினாலயே ஆகும். தானியலே அதே எபிரயேச் சொல்லை நான்கு மறதை பயன்படுத்தினார்; ஆனால் அவற்றில் முதல்தடவையாகிய முதலாவது வசனத்தில், அவர் “தரிசனத்தை” தாம் புரிந்தகொண்டதாகக் குறிப்பிட்டார். ஓர் சத்தியத்தைப் புரிந்தகொள்வது முக்கியமானது; ஆனால் அவர் மற்ற மூன்று மறதைகளில் அன்புவித்ததபோல், அது அந்தச் சத்தியத்தை அன்புவிப்பதற்கு ஒப்பானதல்ல.

தானியலே இரங்கலின் நாட்கள் மடிவுற்றபோது, அவன் இரங்கலின் நாட்கள் நிறைவடைவதற்கு முன்பே அவனுக்குப் புரிதல் அளிக்கப்பட்டிருந்த அந்த தரிசனத்தின் ஓர் அன்பவம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அன்பவம் மூன்று தொடர்புகளால் குறிக்கப்படும் மூன்று நிலைகளால் அமறைந்தள்ளது. முதல் தொடர்பும் கடசைசி தொடர்பும் கபிரியலால் நிறைவேற்றப்பட்டன; நடப்புகுதியிலுள்ள தொடர்பு கிறிஸ்தவினால் செய்யப்பட்டது. முதல் மற்றும் கடசைசி தொடர்புகள் எபிரயே எழுத்தமாலயின் முதல் மற்றும் கடசைசி எழுத்தகளாக இருந்தன. அந்த இரண்டாவது நிலையில், தானியலே தன் ஆண்டவரடனான தொடர்பில் தன்னை ஓர் கலகக்கார பாவியாக அறிகிறான்; ஆகையால் நடப்புகுதியிலுள்ள தொடர்பு, எபிரயே எழுத்தமாலயின் பதிமூன்றாவது எழுத்தால் குறிக்கப்படுகிறபடி, கலகத்தைக் குறிக்கிறது.

“ஆனால் பதேர இப்போது படகுகளையே சமயையையே குறித்த கவலைப்படவில்லை. அவர் இதற்கு முன்பு கண்ட எந்த அதிசயத்தையும் விட, இந்த அதிசயம் அவருக்குத் தெய்வீக வல்லமையின் வெளிப்பாடாக இருந்தது. இயசேவில் அவர், சகல இயற்கையையும் தமது கட்டப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கிற ஓர்வரதைக் கண்டார். தெய்வீகத்தின் சந்நிதி அவரடையே சொந்த அப்பரிசுத்தத்தைக் வெளிப்படுத்தியது. தம் ஆண்டவர்மீதான அன்பு, தன் சொந்த அவிசுவாசத்திற்கான வெட்கம், கிறிஸ்தவின் தாழ்மையான அரளிணக்கத்திற்கான நன்றியுணர்வு, இவையெல்லாவற்றிற்கும் மலோக, எல்லையற்ற பரிசுத்தத்தின் சந்நிதியில் தன் அசுத்தத்தின் உணர்வு—இவையெல்லாம் அவரதை மூன்றாக ஆட்கொண்டன. அவரடையே சகாக்கள் வலயின்

உள்ளடக்கத்தைப் பாதகாத்தக்கொண்டிரந்தபோத, பதேர இரட்சகரின் பாதங்களில் விழ்ந்த, 'ஆண்டவரே, என்னவைவிட்ட நீங்கும்; நான் பாவமுள்ள மனஷன்' என்று உரக்கச் சொன்னான்."

"தவேக பரிசுத்தத்தின் அதே சந்நிதியே தவேண்டயை துதனின் முன்னிலையில் தீர்க்கதரிசியாகிய தானியலே இறந்தவனைப்போல் விழ்ந்தபோகச் செய்தது. அவர் சூறினார்: 'என்னுடைய அழகு என்னுள் கடுதலாக மாறினது; எனக்குப் பலமொன்றும் இராமல் போயிற்று.' அதபோல, ஏசாயா கர்த்தரூடயை மகிமையை கண்டபோத, 'அயைோ, நான் நாசமாய்ப் போனேன்! நான் அசுத்தமான உடகளையுடயை மனஷன்; அசுத்தமான உடகளையுடயை ஜனங்களின் நடவில் வாசமாயிரக்கிறேன்; ஏனெனில், எனது கண்கள் சனேகைளின் கர்த்தராய ராஜாவகைக் கண்டன' என்று உரக்கச் சொன்னான். தானியலே 10:8; ஏசாயா 6:5. தனது பலவீனத்தடனும் பாவத்தடனும் சூயி மனஷத்தவம், தவேத்தவத்தின் பரிபூரணத்தடன் எதிரிடப்பட்டபோத, தான் மற்றிலும் சுறவைடயைவனும் பரிசுத்தமற்றவனுமாக இரப்பதை அவன் உணர்ந்தான். தவேண்டயை மகத்தவத்தையும் மகிமையையும் காணும் கிரபை வழங்கப்பட்ட எல்லாரிடத்திலும் இதவே நிகழ்ந்திரக்கிறத."

"பதேர, 'என்னவைவிட்ட நீங்கிச் செல்லும்; நான் பாவியான மனிதன்' என்று உரக்கச் சொன்னான்; ஆயினும், தன்னவை அவரிடமிருந்த பிரிக்க இயலாத என உணர்ந்த, இயசேவின் பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டிரந்தான். இரட்சகர், 'அஞ்சாதே; இனிமலே நீ மனிதரைப் பிடிப்பாய்' என்று பதிலளித்தார். ஏசாயா தவேண்டயை பரிசுத்தத்தையும் தன்னுடயை சொந்த அயோக்யத்தையும் கண்டபின்பே, அவனுக்கு தயெவீகச் செய்தி ஒப்படகைக்கப்பட்டது. பதேர சுயமறுப்பிற்கும் தயெவீக வல்லமையின்மலே சார்ந்திரப்பதற்கும் நடத்தப்பட்டபின்பே, கிறிஸ்தவுக்காகிய தன் பணிக்கான அழைப்பைப் பற்றான்." The Desire of Ages, 246.

"மரே" தரிசனம் என்பது கிறிஸ்தவின் தோற்றத்தின் தரிசனமாகும்; ஆனால் தானியலே அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்திய இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது இடங்களில் துதன் கபிரியலே பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்புகிறார். முதல் இடத்தில், பலெதஷாச்சார் அந்தத் தரிசனத்தைப் புரிந்தகொண்டான் என்ற ஒரு அறிக்கை உள்ளது; ஆனால் கடசை மூன்று இடங்கள் தானியலே தரிசனத்தை அனுபவித்ததைக் குறிக்கின்றன. தானியலே தரிசனத்தை அனுபவிக்கும் அந்த மூன்று இடங்களிலும், அவன் தொடப்புகிறான்.

காபிரியலால் அவர் முதன்முறையாகத் தொட்டபோத, அவர் மகிமைப்படத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவின் தோற்றத்தை கண்டபின் இரந்தார்; அந்த அனுபவம் அவரை "என் மகத்தின்மலே, என் மகம் தரயைன்பால் இரக்கம்படி ஆழ்ந்த நித்திரயில்" விட்டச்சென்றது. அந்த தரிசனம் ஒரு பிரிவை உண்டாக்கியது; ஏனெனில் அவரடன் இரந்தவர்கள்

“தரிசனத்தகைக் காணவில்லலை; ஆனாலும் அவர்கள்மலே மிகந்த நடக்கம் விழந்தது; ஆகயைால் அவர்கள் தங்களலை மறதைத்தக்கொள்ள ஓடிப்போனார்கள்.” மதல் ஏமாற்றத்தில், எரமேயா “தவேனடயை கரத்தின் காரணமாகத் தனியே உட்கார்ந்தான்,” மலேயம் பலெ்தலெஷாச்சாரில் “வலிமலை ஒன்றும் மீதியாயிரக்கவில்லை”; “ஏனெனில்” அவனடயை “அழகூ என்னுள் கலெதலாக மாறியது, மலேயம்” அவன் “வலிமலை ஒன்றும் தக்கவலைக்கவில்லை.”

காபிரியலே மதன்முறயைாக அவனலைத் தலொட்டபின், காபிரியலே தானியலேலை அவன் முழங்கால்களின்மலேயம் கலைகளின் உள்ளங்கலைகளின்மலேயம் அமர்த்தினார். பின்னர், தான் பசேய வார்த்தகலைலைப் புரிந்தகலொண்ட, எழந்த நிற்கும்படி தானியலேக்கக் கட்டளயைிட்டார்; தானியலேயும் நடங்கிக்கலொண்டிரந்தபலோதிலும் அவ்வாறு சலெய்தான். அதன் பின், தானியலேயின் இரபத்தலொன்று நாட்கள் தக்ககாலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றலை காபிரியலே தானியலேக்க விரிவாக விளக்குகிறார். இரபத்தலொன்று நாட்களாக பரெசியாவின் அரசர்களலோட, பலோராடிக் கலொண்டிரந்தபின், மீகாயலே பரலலோகத்திலிரந்த இறங்கி வந்த அந்தப் பலோரில் ஈடபட்டான்; பின்னர் காபிரியலே தானியலேயின் ஜபெங்கலுக்க விடயைளிக்கவும், “கடசை நாட்களில் உன் ஜனங்கலுக்க என்ன நரேரிடம்” என்பதலைத் தானியலேக்க விளக்கவும் வந்ததாக அவர் அறிவித்தார். மீகாயலே பரலலோகத்திலிரந்த இறங்கி வந்தபலோது, கடசை நாட்கலைத் தானியலேக்க விளக்கும்படி காபிரியலே அனுப்பப்பட்டார்.

காபிரியலேயின் விளக்கம் தானியலேக்க இரபத்தலொன்று நாட்கள் தக்கமனலுடித்த காலத்தின் மடிவில் அளிக்கப்பட்டது; இது வலெளிப்பட்டத்தின் விசலேயும் அதிகாரம் பதினலொன்றின் “வரியின்மலே வரி” பயன்பாட்டில், எசகேகியலே அதிகாரம் மிப்பத்தழில் இறந்த எலும்புகலுக்க இரமுறலை தீர்க்கதரிசனம் சலெய்யும்படி கட்டளயைிடப்பட்கிறதயையும், அதன் மலும் இரண்ட, தீர்க்கதரிசிகலையும் அவர்களடயை கல்லறலைகளிலிரந்த எழப்புவதயையும் கறிக்கிறது. யூதா ஆகமத்தில் சாத்தானலோட, தலொடர்புகலொள்ள மறத்தபடியலே, மிகாயலே பரலலோகத்திலிரந்த இறங்கி வந்த மலோசயேயின் உடலை உயிர்த்தலெழப்புகிற நரேத்திலயேயே இது நிகழ்கிறது. தக்கமனலுடித்த நாட்களின் ஓர் மலேலலோட்டப் பார்வலைகலை காபிரியலே அவனக்கக் கலொடத்த பின்பும், தானியலே இன்னும் இர முறலை மலேயம் தலொடப்பட இரக்கிறான்.

கபிரியலே மடித்தபின், தானியலே “தன் மகத்தலை தரயைின்மலே வலைத்தான்; அவன் ஊமயையாயிற்று”; பின்னர் கிறிஸ்த தாமலே தானியலேயின் “உதடகலைலைத் தலொட்டார்”; அதன் பின் தானியலே தன் “வாயலைத் திறந்த பசேினான்; எனக்க மன்பாக நின்றவரலை நலோக்கி, என் ஆண்டவரலே, இந்த தரிசனத்தினால் எனது தக்கங்கள் என்மலே திரம்பிவந்தன; எனக்கப் பலம் எதவும் மீதியிரக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட

என் ஆண்டவரின் தாசன் இந்த என் ஆண்டவரோட, எப்படிப் பசே டுடியும்? ஏனெனில் என்னைப் பொறுத்தவரவை, உடனே என்னுள் பலம் எதவும் மீதியிருக்கவில்லை; முச்சுக்குட என்னுள் எஞ்சியிருக்கவில்லை" என்று சொன்னான்.

கிறிஸ்துவைக் கண்ட, அவரோட, பசேம் அனுபவம் தானியலேதைத் துள்மட்டம் தாழ்த்துகிறது. அவர் மொழியற்றவராயிரந்தார்; யசொயாவின் உதடுகள் பலிபீடத்திலிருந்து எடக்கப்பட்ட எரிகல்லால் தொடப்பட்டதபோல, கிறிஸ்த அவரது உதடுகளைத் தொட்பிரக்காவிட்டால் அவர் அப்படியே இரந்திரப்பார்.

அடத்த கட்டரையில் இந்த ஆய்வை நாம் தொடர்வோம்.

"ஏசாயா தன் ஆண்டவரின் மகிமையையும் மகத்தவத்தையும் வளெளிப்படுத்திய இந்த வளெளிப்பாட்டைக் கண்டபோது, தவேண்டயை பரிசுத்தத்தையும் பாவமற்ற துய்மையையும் உணரம் உணர்வினால் அவன் டுற்றிலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டான். தன் ஸ்ரஷ்டிகர்த்தாவின் இணையற்ற பரிபூரணத்திற்கும், தன்னையும் சரேத்த நீண்டகாலமாக இஸ்ரவேலிலும் யூதாவிலும் தரேந்தடெக்கப்பட்ட ஜனங்களின் எண்ணப்பட்டவர்களின் பாவமயமான நடப்பிற்கும் இடையில் எவ்வளவு தீவிரமான வறேபாட, இரந்தது! 'அய்யோ, நான் நாசமடதைந்தேன்!' என்று அவன் சூக்கரலிட்டான்; 'ஏனெனில் நான் அசுத்த உதடுகளள்ள மனஷன்; அசுத்த உதடுகளள்ள ஜனங்களின் நடவில் வாசமாயிருக்கிறேன்; என் கண்கள் ராஜாவாகிய சனேகைகளின் கர்த்தரை கண்டிருக்கின்றன.' வசனம் 5. உள் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் தயெவீகச் சந்நிதியின் டுழ ஒளியில் நின்றவனைப்போல, தன் சொந்த அபூரணத்திலும் தகதியின்மையிலும் விட்டவிடப்பட்டிரந்தால், தன்னை அழைத்திரந்த பணியை நிறவைறேறவதற்கு தாம் டுற்றிலும் இயலாதவனாயிரப்பனே என்பதை அவன் உணர்ந்தான். ஆனால் அவண்டயை மனக்கலக்கத்தை நீக்கவும், அவனை அவண்டயை மகத்தான பணிக்கத் தகதியானவனாக்கவும் ஒரு சரோப் அனுப்பப்பட்டது. பலிபீடத்திலிருந்து எடத்த உயிரள்ள ஒரு நரெப்புக்கரியான் அவன் உதடுகள்மலே வகைக்கப்பட்ட, 'இதோ, இத உன் உதடுகளைத் தொட்டது; உன் அக்கிரமம் நீங்கிற்று, உன் பாவம் பரிகரிக்கப்பட்டது' என்ற வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டன. பின்னர், 'நான் யாரை அனுப்புவனே, எங்கள் நிமித்தம் யார் போவான்?' என்று சூறும் தவேண்டயை சத்தம் கடேக்கப்பட்டது; அதற்கு ஏசாயா, 'இதோ, நான் இரக்கிறேன்; என்னை அனுப்பும்' என்று பதிலளித்தான். வசனங்கள் 7, 8."

"பரலோகத்திலிருந்து வந்த வரகயாளர் காத்திரந்த துதனக்குச் சொல்லினார்: 'நீ போய் இந்த ஜனத்தாரிடம் சொல்: நீங்கள் நிச்சயமாகக் கடேப்பீர்கள், ஆனாலும் உணரமாட்டீர்கள்; நீங்கள் நிச்சயமாகப் பார்ப்பீர்கள், ஆனாலும் தளெிவாக அறியமாட்டீர்கள். இந்த ஜனத்தின் இரதயத்தை மந்தமாக்க; அவர்களின் காதகளை

கனமாக்க; அவர்களின் கண்களையெழு; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் தங்கள் கண்களினால் கண்ட, தங்கள் காதலினால் கட்டி, தங்கள் இரதயத்தினால் உணர்ந்த, மனந்திரும்பி, சுகமடவைவார்கள்.' வசனங்கள் 9, 10."

தீர்க்கதரிசியின் கடமையெதெளிவானதாக இரந்தத; ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த தீமகைகுகு எதிராகத் தன் கரலையெயர்த்தி எதிர்ப்புத் துரிவிக்கவண்டியது அவன் கடமையாக இரந்தத. ஆனால், நம்பிக்கைக்கான ஏதோ ஒரு உறுதியின்றி அந்தப் பணியை மறக்கொள்ள அவன் அஞ்சினான். "ஆண்டவரே, எவ்வளவு காலம்?" என்ற அவன் விசாரித்தான். வசனம் 11. உம்மால் தரேந்தடுக்கப்பட்ட மக்களில் ஒருவரும் ஒருபோதும் உணர்ந்த மனந்திரும்பி சுகமடையமாட்டார்களா?

வழிதவறிச் சன்ற யூதாவினிமித்தமாக அவன் ஆத்தமாவின் பாரம் வீணாகச் சுகக்கப்படவதல்ல. அவன் பணிப்பு மிழமையாக பலன்றதாயிர்ப்பதமல்ல. ஆனாலும் பல தலமெறகைளாகப் படுகிக் கொண்டிருந்த தீமகைகள் அவன் நாட்களில் நீக்கப்பட மடியாத. அவன் வாழ்நாள் மிழவதும் அவன் பொறுமையுள்ள, துரியமிக்க போதகராக—அழிவின் தீர்க்கதரிசியாக மட்டமல்ல, நம்பிக்கையின் தீர்க்கதரிசியாகவும்—இரக்க வண்டும். இறுதியில் தயெவீக நோக்கம் நிறுவெறும்போத, அவன் மயற்சிகளின் மிழ கனியும், துவெண்டயை சகல உண்மையுள்ள துதர்களின் உழைப்புகளின் பலனும் வளிப்படும். ஒரு மீதிக்குட்டம் இரட்சிக்கப்பட வண்டும். இது நடபெறும்படியாக, எச்சரிப்பும் விண்ணப்பமும் கலந்த செய்திகளையெந்தக் கலகக்கார ஜனத்தினிடத்தில் அறிவிக்க வண்டும் என்று கர்த்தர் அறிவித்தார்: "நகரங்கள் கடியிரப்பில்லாமல் பாழாயும், வீட்கள் மனிதர் இல்லாமல் போகவும், தசேம் மற்றிலும் வறிச்சோடவும், கர்த்தர் மனிதரதை துரமாக அகற்றவும், தசேத்தின் நடவில் பெரிய கவைிடப்படதல் உண்டாகவும் செய்யும் வரகைக்கும்." வசனங்கள் 11, 12.

"மனந்திரும்பாதவர்கள்மலே வரவிரந்த பாரமான நியாயத்தீர்ப்புகள்,—போர், சிறபைப்பட்டச் செல்லதல், ஒடுக்கமிறை, ஜாதிகளிடயையெ அதிகாரமும் கெளரவமும் இழத்தல்,—இவையெல்லாம், அவற்றில் மனம் புண்பட்ட துவெண்டயை கரத்தையெ அறிந்தகொள்ளுகிறவர்கள் மனந்திரும்பும்படியாக வரவிரந்தன. வடக்க ராஜ்யத்தின் பத்த கோத்திரங்கள் விரவையில் ஜாதிகுகுகுள்ளாகச் சிதறடிக்கப்படவும், அவர்களின் பட்டணங்கள் பாழாக்கப்படவும் இரந்தத; விரோத ஜாதிகளின் அழிக்கும் படகைகள் அவர்களையெ தசேத்தின் மலே மீண்டும் மீண்டும் புரண்டோடவும் இரந்தத; இறுதியில் எரசலமேம் விழவும், யூதாவும் சிறபைப்பட்டக் கொண்ட செல்லப்படவும் இரந்தத; ஆனாலும் வாக்கத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தசேம் என்றென்றகைக்கும் மற்றிலும் கவைிடப்பட்டிரக்கவில்லையெ. ஏசாயாவுகுகு விண்ணகத்திலிரந்த வந்த துதன் அளித்த உறுதிமொழி இதுவாக இரந்தத: 'அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு

இரக்கம்; அத திரம்பி வந்த, அழிக்கப்பட்டபோம்;
இலப்பமைரத்தையும் ஆலமரத்தையும் போல, அவை இலகைளை
உதிர்த்தபின்பும் அவற்றில் தாத இரப்பதபோல, பரிசுத்த சந்ததி
அதின் தாதவாயிரக்கம்.' வசனம் 13."

"தவேண்டயை நோக்கத்தின் இறதி நிறவைறேறத்தபைப் பற்றிய இந்த
உறதி, ஏசாயாவின் இரதயத்திற்கு தரையத்தை அளித்தது. பூமியிலுள்ள
அதிகாரங்கள் யூதாவுக்கு எதிராக அணிவகுத்த நிற்கட்டம் என்றால்
என்ன? கர்த்தரின் துதன் எதிர்ப்பையும் மறுப்பையும் சந்திக்கட்டம்
என்றால் என்ன? ஏசாயா ராஜாவாகிய சனேகைளின் கர்த்தரை
கண்டிரந்தான்; 'பூமி மழுவதம் அவரடயை மகிமயைால் நிறைந்தள்ளது'
என்ற சரோபிம்களின் கீதத்தகைக் கட்டிரந்தான்; மலேம், பின்வாங்கிய
யூதாவுக்கு யகெவோவாவினால் அனுப்பப்படும் செய்திகளோட பரிசுத்த
ஆவியின் பாவஞ் உணர்த்தம் வல்லமயையும் சூவவே இரக்கம் என்ற
வாக்கத்தத்தத்தையும் பற்றிரந்தான்; ஆகயைால் அவன் தன்
முன்னிரந்த பணிக்காக பலப்படுத்தப்பட்டான். வசனம் 3. தன் நீண்டதம்
கடின்முமான பணி மழுவதம், இந்தத் தரிசனத்தின் நினவைகை அவன்
தன்னுடன் சும்ந்தசன்றான். அறுபது ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கும்
மலோக, யூதாவின் புத்திரர் முன்பாக அவன் நம்பிக்கையின்
தீர்க்கதரிசியாக நின்று, சபையின் எதிர்கால ஜயெத்தபைப் பற்றிய தன்
முன்னறிவிப்புகளில் மலேம் மலேம் தணிச்சலுடன் வளர்ந்தான்."
தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும், 307-310.